

מרבנינו מרן עמוד ההודאה הגאון רבי יצחק זילברשטיין שליט"א

פרשת כי תצא תשפ"ו

• תורת חמד | מענייני הפרשה •

לא תחרש בשור ובחמור יחדיו (דברים כב, י). יש להסתפק בראובן הראה מרחוק את שמעון העבריי, חורש בשור ובחמור יחדיו, והוכיחו ולא שמע בקולו, ויכול לפצוע את החמור על ידי זריקת חץ, ואז לא יוכל שמעון העבריי לחרוש בו, האם יעשה כך כדי למנוע מחטא, או שמא צער בעלי חיים דאורייתא, ואין זה מהווה לפצוע את החמור שלא אשם בכלום, כדי למנוע את שמעון העבריי מחטא, כי אולי אמרין בזה הלעיסה לרשע וימות. [והנה אם נראה לראובן ששמעון עושה כן בשוגג, א"צ להפסידו ממון, וכמו הלוש כלאים בשוגג, שפסק הרמ"א (יו"ד סימן שג ס"א) דא"צ לקפוץ עליו ולקרוע ממנו, דמשום כבוד הבריות ישתוק ואל יפרישנו משוגג, וצ"ע. אולם כאן השאלה ששמעון עובר במזיד על איסור התורה].

והנה נאמר בחינוך (מצוה תקנ): '...מטעמי מצוה זו ענין צער בעלי חיים שהוא אסור מן התורה, וידוע שיש למיני הבהמות ולעופות דאגה גדולה לשכון עם שאינם מיין וכל שכן לעשות עמהן מלאכה, וכמו שאנו רואים בעינינו באותן שאינם תחת ידינו כי כל עוף למינו ישכון, וכל הבהמות ושאר המינים גם כן ידבקו לעולם במיניהן. וכל חכם לב מזה יקח מוסר שלא למנות שני אנשים לעולם בדבר מכל הדברים שהיו רחוקים בטבעם ומשונים בהנהגתם כמו צדיק ורשע והנקלה בנכבד, שאם הקפידה התורה על הצער שיש בזה לבעלי חיים שאינם בני שכל, כל שכן בבני אדם אשר להם נפש משכלת לדעת יוצרם, ע"כ' [ובבעל הטורים מבואר דהשור מעלה גרה, ונראה לחמור כאילו אוכל שנית, ויהיה לחמור צער שהוא לא קיבל מנתו, ועצב"ח אסור].

ואם כן לפי טעמו של החינוך, שכל האיסור של חרישה בשור וחמור הוא משום צער בעלי חיים, היה אולי מקום לומר שלא מסתבר להתיר לעשות פעולה של צער בעלי חיים [על ידי פציעתם] כדי למנוע איסור אחר שגם הוא יסודו מדין צער בעלי חיים.

אך למעשה אסור לנו לדרוש מעצמנו טעמא דקרא כדי לבטל מצוה. ואם מותר לצער בעלי חיים לתועלת האדם, כל שכן שיש לפצוע את החמור כדי להציל את האדם מאיסור.

ונראה שאפילו אם שמעון הוא מומר, ויש אומרים שאין מצוה להפריש מומר מאיסור כמבואר בש"ך (יו"ד סימן קנא סק"ו), מכל מקום אף לשיטות אלו מותר לפצוע את החמור, ואין לחשוש לזה משום צער בעלי חיים. והרי המלאך הרג את אתונו של בלעם, כדי שבלעם לא יתבייש ממנו, הגם שבלעם רשע ומה חטא חטא האתונו? וגם בתקלה אמרה התורה להרוג את הבהמה, והכא נמי הוי כעין תקלה. ואע"פ שראובן מאבד ממנו של שמעון, מותר לעשות כך כדי להפרישו מחטא, כמבואר בפירוש המשניות לרמב"ם (שביעית פ"ה מ"ו) שכתב: 'אבל ראוי לקלקל להם לעוברי עברה', והרי חייב כל אדם לבזבז כל ממנו להימנע מחטא, א"כ בעל החמור היה חייב להפסיד ממנו להימנע מחטא, וכמבואר ברש"י (ויקרא כ טו) אם אדם חטא בהמה מה חטאה, אלא מפני שבאה לאדם תקלה על ידה, לפיכך אמר הכתוב תסקל, קל וחומר לאדם שיועד להבחין בין טוב לרע וגורם רעה לחבירו לעבור עברה, ע"כ [וע"ע בחשוקי חמד (זרעים, עמ' תלד) ועמ"ס חולין (ח"א דף לב ע"א)].

• ווי העמודים וחשוקיהם • שאלה משולחני של מרן שליט"א

לקבל תשלום מבית החולים עבור מונית שהפצינט שילם עליה

שאלה. אני משמשת כאחות בבית החולים, יש ימים שאני לא עובדת בבית חולים אבל אני משמשת ככוונת, כלומר שאם יש עומס בבית החולים אני צריכה לבוא תוך חצי שעה והם משלמים את המונית. בנוסף לכך, אנשים מזמינים אותי גם לטיפול פרטי בביתם, כגון להכניס עירוי וכדו', ואני לוקחת תשלום עבור הביקור, וגם עבור מונית הלוקח ושוב לבית.

והנה לפני כמה ימים הזמינו אותי לביקור פרטי להכניס עירוי לחולה, סיכמנו על תשלום ובנוסף מימון למונית הלוקח וחזור, אחרי שסיימתי את הטיפול והייתי כבר בדרך חזרה לכיוון הבית, קיבלתי קריאה לבוא בדחיפות לבית החולים. מבחינת המונית זה יצא אותו מחיר בדיוק, כך שלא הייתי צריכה להוסיף לנהג כסף על שינוי הנסיעה. שאלתי היא, האם מותר לי לקבל תשלום פעמיים על אותה נסיעה, גם מהפצינט (שבאתי לביתו לביקור פרטי) וגם מבית"ח, או שמא מכיון ששילמתי רק פעם אחת על הנסיעה, אסור לקבל פעמיים תשלום כשלא הייתה לי הוצאה כזו. יש לציין שאני צריכה להביא קבלה לבית"ח, ואם אני לא מגישה קבלה אני לא מקבלת תשלום.

במקרה ואסור לי לקבל תשלום פעמיים על אותה נסיעה, ברצוני לדעת למי אני צריכה להחזיר את הכסף, ויש לי בזה כמה אפשרויות: א. לא להגיש את הקבלה לבית"ח, כיון שלא שילמתי כסף על ההגעה לבית"ח אלא כבר שילמו לי על כך, ובית"ח משלם רק את הוצאות הנסיעה, אבל כאן לא היו לי הוצאות כלל וכלל. ב. למזמין הפרטי, כיון שביה"ח משלם בכל מקרה, וממילא בהשגחה פרטית הם קיבלו החזר. ג. אולי לעשות חצי חצי בין שניהם. ד. או שמוותר לקבל תשלום כפול משניהם?

תשובה. התשלום שקיבלה עבור המונית זה היה עבור השכירות שלה, א"כ הרי זה כמו שאחד נתן לה מנתה מונית לבית החולים, ובוודאי שמוותר לה לדרוש את התמורה מבית החולים.

מקורות ונימוקים

הנה יש לדון, אם היו מביאים לה תשלום למונית בכל מקרה שהוא, וגם אם היא לא מציגה קבלה מהמונית, ואפילו אם הייתה נמצאת סמוך לבית החולים, אע"פ כהם נוהגים לשלם לה על מונית, א"כ פשוט שבעניינה היא יכולה לקבל תשלום מבית"ח על המונית אע"פ שזה כבר שולם ע"י הלקוח. אמנם למעשה מאחר והיא צריכה להביא קבלה על הסכום, ורק אם הייתה לה הוצאה בפועל היא מקבלת תשלום והחזר, א"כ לכאן כיון שלא הייתה לה הוצאה, שהרי המונית כבר שולמה ע"י הפצינט, אי אפשר לקבל תשלום נוסף מבית"ח.

וראיה לכך, ממה שכתב השו"ע (או"ח סימן תקסח ס"י) דהנודר לילך על קברי צדיקים שבמקום פלוני, ונתעכב ימים רבים, ואח"כ אירע שהשכירוהו ללכת שם, די בהליכה זו. ובמג"א הביא בשם מהר"ל (סימן קיח) שכל זה אם רק נדר ללכת לקברי צדיקים, אבל אם נדר להוציא עשרה זהובים להליכה זו ואח"כ השכירוהו ללכת שם, לא יצא ידי חובתו. וכתב בפמ"ג שאינו צריך ללכת פעם נוספת, אלא יכול לתת את הכסף לצדקה.

ובשו"ת מהר"ח ביאר בטעמו, והואל ומקיימה נדרה שהולכת על קברי הצדיקים, מאי איכפת לן אם עשתה גם כן שליחות אחר אגב. וראי אם נדרה להוציא מעות לא נפקא, כיון שאחרים השכירוהו לכך, אבל היא לא נדרה אלא לילך על קברי הצדיקים, ומה אם הייתה יכולה לילך שם ע"י שם בקפיצה, או בגמלא פרחא, מי לא יצאה ידי חובתה, הכא נמי אם השי"ת אינה לידה עסק שמרווחת בו באותה הליכה, מה נפקא מינה, עכ"ד.

ומבואר בדבריו שאם זה נוגע לממון, אין יוצא במה ששכרוהו, שהרי לא הוציא כסף על הנסיעה המיוחדת לקברי צדיקים, ולכאן גם בעניינה כיון שממילא היא נוסעת, וכבר קבלה תשלום על הנסיעה שלה לבית"ח, אינה יכולה לקבל תשלום עבור הנסיעה.

אבל בכל זאת נראה שיכולה לקבל תשלום, כי מהלוקח הראשון היא מקבלת תשלום, כיון שזה היה מתנאי העסקתה שהיא מקבלת מונית גם בחזור, וגם מאחר שהיא נכנסה למונית עוד לפני שקיבלה קריאה מבית החולים, וממילא חל עליהם חובת תשלום.

וא"כ גם מבית החולים היא יכולה לקבל תשלום, כי גם אם משהו נתן לה מנתה תשלום עבור המונית, הרי זה מתנה בשבילה, והיא יכולה לדרוש את הכסף המגיע לה מבית החולים, וזה לא דמי לנדרה להוציא ממון, כי שם הנדר היה מפורש שתוציא ממון עבור נסיעה זו, אבל ביה"ח לא מתנה שהיא תוציא את הכסף 'שלה', אלא כל שנסעה עם מונית שעלה כסף הם משלמים, וגם אם נתנו לה את הכסף במתנה, היא יכולה לדרוש מהם תשלום.

ולכן בעניינה, כיון שאת המונית נתנו לה תמורת עבודתה הפרטית, וזה לא קשור לבית"ח, וכיון שהיא הגיעה לבית"ח עם מונית, גם אם היא לא הוציאה את הכסף מכיסה אלא קיבלה זאת במתנה, מ"מ מותר לה לקבל מבית"ח תמורה על המונית שנסעה לבית"ח.

בנוסף לכך, הרי בחזרה מבית החולים גם אם הייתה רוצה ללכת ברגל, לא הייתה צריכה להחזיר את הכסף ללוקח, כי היא התנתה תשלום עבור המונית, ולא התנתה שהיא חייבת לנסוע במונית, ולכן אם היא נסעה במונית, הרי זה כבר כסף שלה, ולכן יכולה לקבל גם את ההחזר והתשלום מבית החולים.

מור רבינו שליט"א בשמחת הבר מצוה לנינו: "לדים כאלה הם ישמרו עלינו מכל משמר, זה היסוד שלנו"

בימי בין הזמנים נערכה באולמי 'סטריקוב' שמחת הבר מצוה לנינו של מור רבינו שליט"א, החתן הבה"ח דוד סגל נ"ו, לבן נכדו של רבינו הרה"ג רבי יוסף הלוי סגל שליט"א, מחשובי האברכים בכלל פוניבז', ונכד לבנו חביבו של רבינו, הגאון רבי אברהם יעקב זילברשטיין שליט"א, ראש כולל 'קצות החושן'.

בשמחה הגדולה, השתתף הסבא מור רבינו שליט"א, אשר האזין במשך דקות ארוכות בקורת-רוח מרובה לדרשת הבר-מצוה של החתן, בה עסק בשאלה האם הקונה תפילין חדשות צריך לברך ברכת שהחיינו, כשלושים מצטט הנין את פסקו של דקנו מור שליט"א כי לא נהגו לברך על התפילין, ולכן יקח פרי חדש ויברך עליו שהחיינו, ויכין לפטור גם את התפילין החדשות. מיד לאחר מכן נשא רבינו דברי חיזוק מיוחדים הנוגעים לכלל הציבור, להלן תמלול מלא מדבריו הנרגשים: "עם ישראל לא יודע בדיק מה יהיה עוד יום, לא יודעים. ראשי המנהיגים שלנו בעצמם לא יודעים מה יהיה מחר. אנחנו כן יודעים? שילדים כאלה שצומחים פה, הם ישמרו עלינו מכל משמר. זה היסוד שלנו, כזה ילד חמוד שעומד ואומר דברי תורה חביבים. אשריכם ואשרי חלקכם."

לאחר מכן סיפר רבינו עובדות והנהגות נפלאות ומרוממות על כוחו של יחיד להביא שלום ולבטל מחלוקת אפילו בתוך ציבור גדול, וסיים את דבריו: "...זה נקרא עובד השם אמיתי. עובד השם אמיתי זה נקרא אדם שרואה כעס, כעס על הציבור, כעס על אנשים, ועם השכל שלו הוא הופך את זה לברכה ממש. אדם כזה - שכרו הרבה מאוד. צריכים לדעת, המצוה הכי גדולה היום זה לקדש שם שמים. התנהגות הולמת, התנהגות יפה. ההתנהגות הזאת, אצילות, עדניות נפש, כמו שהמשפחה שלנו יודעת איך שזה. כמו שכולם יודעים, הרב אלישיב, והסבים מכל הצדדים. הקב"ה יעזור, וזה הקטן גדול יהיה, והקב"ה יעזור לנו לכל עם ישראל, שנוכה להיות עם שכל, לדעת איך להתנהג ולעשות רצון הבורא, והקב"ה ייתן לנו כל טוב סלה, ונאמר אמן."

לא יאומן כי יסופר: השבר בכתף שגילה את הגידול הממאיר' שהתברר כתחבושת רפואית, והוראתו וברכתו של מור רבינו שליט"א שהצילה חיים

הסיפור הבא, אילולי שסופר על ידי בעל המעשה בעצמו, היה נראה כאילו נלקח מעולם הדמיון. ועליו נאמר 'לא יאומן - כי יסופר'. הסיפור שפורסם בקו 'שיח יצחק', בשלוחת 'בדידי' הוי עובדא', שם מקליטים המאזינים עובדות והנהגות ממחיצות של מור רבינו שליט"א מכלי ראשון.

בעל המעשה, ה"ה הרה"ג רבי משה יוסבקר שליט"א, חתנו של הגאון רבי בן ציון גולדברג-ידלר שליט"א, מחשובי תלמידי רבינו בכלל 'בית דוד' בחולון, ובעמח"ס 'למען יאריכון' על הלכות כיבוד אב ואם.

להלן תמלול מדויק, מילה במילה, מפי המעשה הנדיר, שהרעיש עולם ומלואו: "שלום וברכה לכל מאזיני ולוקחי קו שיח יצחק, שיחיו. שמי משה יוסבקר, גר בעיר הקודש טבריה. תעצרו רגע הכל ותקשיבו, הסיפור שאני יכול שלא לשתף אתכם בו עכשיו, הוא משהו שקרה לי באופן אישי, משהו שמוכיח עין בעין עוד מלבדו, וגם כשנדמה שהעולם חרב עליו, הכל מחושב מלמעלה עד הפרט האחרון, דבר שאנו רואים בחוש את כוח ברכתיו ותפילותיו של גדולי ומאורי הדור שליט"א."

"יום שני לפני מספר שבועות, יצאתי אני כמחנך כיתה לטיול השנתי של התלמוד תורה בפארק מים. עליתי לראש המגלשות הגבוהות כדי לפקח על התלמידים היקרים שלי בתור למגלשות. בסיום הזמן אחד הרבנים משכנע אותי: "בוא תתגלש גם, יושבים על אבוב, תוך מספר דקות אתה למטה". אך אני חששתי, אבל גם לבסוף השתכנעתי. בירדתי מול המפעיל את הנחיות הבטיחות, התיישבתי על אבוב זוגי (כדי שארגיש יותר יציב) במגלשה כתומה.

"שאלתי את המפעיל האם אני יציב, הוא ענה לי: "כן, צא לדרך". יצאתי לדרך. והנה ממש בתחילת המסלול, דרמה. האבוב שלי נתקע באמצע המגלשה. זרם המים נמשך, ואני מנסה להשתחרר ולצוץ בכל הכח: "נתקעת"! אבל הקול שלי נבלע ברעש של המים.

"שני רבנים מאחוריי למעלה, שומעים שנתקעתי, שומעים את קולי, מעירים את תשומת ליבו של המפעיל, אבל המפעיל, מבני דודינו, אומר להם: "סעו, הכל בסדר". פתאום במהירות עצומה אני שומע מאחוריי אבוב זוגי ובו שני רבנים מהצוות המחנכים.

"הם רואים אותי בשברירי השנייה האחרונה, אבל אין שום דרך לעצור. והם התנגשו בי בעוצמה מטורפת, האבוב שלי התהפך, עפתי הצידה, ספגתי חבטות קשות מכל דפנות המגלשה.

אחורה נא חידה

איך יתכן מאכל שהיה בשרי ולמחרת נהפך להיות פרווה?

(התשובה לחידה, א"ה בגיליון הבא, החידה מאת ידידי הרב ארז חזני שליט"א)

תשובה לחידה משבוע שעבר: איך יתכן שחילל שבת ונתחייב סקילה, ואם מישוהו מת יפטור?

תשובה. בצפת פענח (פ"ו מגורישין ה"ט) כתב ד"ל: "יש ב' מיני סימני גדלות, אחד מה שנעשה גדול, והב' מה שנמשך ונעשה תמיד על ידי זה גדול. כלומר שיש הבדל סימני בין גדלות של שערות, לבין בנים שהם כסימנים, שבסימנים של שערות הרי זה סימן שנעשית גדולה, ומזמן זה ואילך אפילו אם נשרו השערות הרי היא גדולה, משא"כ כשאין לה סימנים, אלא שיש לה בנים ובנים הרי הם כסימנים, כל זה רק בשעה שישנם, אבל אם מתו לא וכו', יע"ש" [וע"ע בשו"ת צפת פענח (ורשא, סימן קלד) שכתב שכאשר אומרים 'שנים הרי הם כסימנים' אין הכוונה שהיא גדולה, אלא שאין היא קטנה, יע"ש נפ"מ לדינא]. ולפי דבריו לכאורה יצא חידוש גדול, שאם היתה קטנה בלי סימנים, ונולד לה ילד, הרי שדינה כגדולה, ואם חיללה שבת חייבת מיתה, ואם התינוק מת, חזרה להיות קטנה ונפטרה מעונשין, והוא חידוש, וצ"ע.

הרגשתי במצב נוראי, פשוט ראיתי שחור בעיניים. בשארית כוחותיי נגררתי מחוץ למים אל כיסא קרוב, ושם הייתי מעורפל בהכרה. כון איחוד הצלה מהצוות חיבר אותי לבלון חמצן, פוניתי בדחיפות בטיפול נמרץ לבית החולים פוריה. בבית החולים הבינו שיש פגיעה בגוף, רק לא יודעים איפה, ולכן ההמלצה הייתה לעשות בדיקת סי-טי.

"עשו בדיקת סי טי והרופאים רואים שאכן יש שבר בעצם הבריח. עצם הבריח זה ליד הכתף, אי אפשר לעשות גסם אלא צריך לתת למקום להתאחות. כמובן שהשבר היה רק ההתחלה. בבדיקות הסי-טי המקיפות הרופאים קפאו במקומם. הם רואים בבטן ממצא, הם רואים ממצא שהם לא יודעים מהו, הם ממליצים לנתח. צריכים לנתח בשבועות הקרובים. ישר התייעצנו עם אנשי הרפואה, אנשים מסורים ומיוחדים שבאמת מתמסרים למען הציבור יומם ולילה ללא שינה.

"עברנו מרופא לרופא והרופאים אומרים: "אנחנו רואים ממצא של גידול. אנחנו לא יודעים האם זה גידול ממאיר או גידול שפיר, אבל אנחנו חייבים להיכנס לניתוח. אנחנו רואים את זה במעי, אנחנו הולכים לניתוח של כריתת מעי והוצאת הגידול, ואם זה ממאיר אנחנו צריכים לעבור לטיפולם."

"נכנסנו לחודש מסוים של חרדה עצומה, ייסורים ולילות ללא שינה. ממש טרדות במחשבות, מחשבות לא טובות. ממש קושי עצום, חודש שאי אפשר לתאר אותו. הרגשה של תלויים ועומדים, הרגשה של ראש השנה ויום כיפור בפתח.

"אבל מכאן הכל עבר לדעת תורה ולכוחם של הצדיקים. בני המשפחה שלי נכנסו בחרדת קודש למעונו של מורנו ורבנו פוסק הדור הגאון רבי יצחק זילברשטיין שליט"א. הציגו בפניו את הדברים והשאלה הייתה: הרופאים אומרים שיש אפשרות להכניס לניתוח בערב תשעה באב, האם להכניס?

"מור שליט"א פסק לנו בנחרצות: "לנתח אפילו בתשעה באב". ואכן אנחנו מודיעים למנתח שאנחנו רוצים להיות מנותחים בערב תשעה באב.

"מגיע יום הניתוח, ואני שוכב על שולחן המנתחים, וכאן מתרחש מקרה ששמעתי עליו וממש ממש ריגש אותי. מור הגאון רבי יצחק זילברשטיין ממש עמד בתפילה זכה, קרא פרקי תהילים בדימוע שלישי יחד עם כל אברכי הכולל בחולון, ובידך במי שבידך נרגש מעומק הלב לרפואתי השלמה.

"אני נכנס לחדר ניתוח, הרופאים אומרים את כל הדברים הקשים, את כל מה שהם רואים, את כל החששות. המשפחה כוססת ציפורניים בחוץ, מחכים לשמוע רק בשורות טובות. אבל כידוע שבכאלה מקומות לא מחייכים, לא מחייכים. אני נכנס לניתוח כמו שאמרנו לכריתת מעי והוצאת הגידול, ניתוח של שעות.

"אבל 74 דקות של ניתוח ופתאום דלתות חדר הניתוח נפתחות. הרופא יוצא אל אמי ואל רעייתי שכססו ציפורניים, מחוץ כולו מאוזן לאוזן, והוא אומר להם כשהוא נסער: "אין גידול ולא היה גידול!!!"

"האמת המדהימה נחשפה: לפני תשע שנים עברתי ניתוח צדדי, והמנתח השאיר בבטן שלי גזה (תחבושת רפואית של חדרי ניתוחים) בגודל 5 סנטימטר. במשך תשע שנים, הקדוש ברוך הוא עשה שהגוף שלי ייצור מעטפת פלאית של רקמה שהגנה עליו, כשבדרך הטבע אף פעם לא שמעו על כזה דבר. הרקמה עטפה את הגזה, כך כשהוציאו את הגזה ראו אפילו את המספור של חדר ניתוח, כי בכל חדר ניתוח יש מספור על הגזה לדעת כמה נכנס וכמה יוצא.

"ככרע מעל הגזה נהיה מוגלה, וזה בצילומים היה נראה לרופאים כמו גידול. ורק לאחרונה החל להתפתח שם מוגלה, והרופאים עמדו המומים, ואמרו לי מפורשות: "אם לא היית חוטף את הנפילה והשבר הקשה בפארק המים, לא היינו בודקים אותך, ולא היית יודע מה קורה פה עכשיו, בעוד מספר ימים או אפילו שבועות היה נהפך לזיהום, ועד שהיו מגלים את הזיהום המצב היה בלתי הפיך והיית יכול להגיע לסכנת חיים ממש, כי הזיהום כבר היה יכול להתפשט בכל הגוף."

את הסיפור המרגש והמפעים, מסיים הרב יוסבקר במילים מרגשות: "השבר הכואב, התאונה הקשה, הם אלו שהצילו את החיים שלי. מסיבת ההודיה היא להודות להקדוש ברוך הוא על זה שנפלת. בזכות ההוראה המדויקת של מור פוסק הדור שליט"א, ובזכות התפילות והברכות הנרגשות של מור, יצאתי מכל זה בריא ושלם לגמרי. לישועתך קיוותי השם, הודו להשם כי טוב כי לעולם חסדו, ממש שיחו בכל נפלאותיו."

[ניתן להאזין לסיפור מפי בעל המעשה, בקו שיח יצחק, שלוחה 4-6]

ניתן להאזין להקלטות ופסקי הלכה המתעדכנים מדי יום ממור רבינו שליט"א, וכן שיעור יומי בהלכות שבת ועוד, בקו שיח יצחק, 03-310582
לעדכונים על דרשות ושיעורים, וכן על מיקומו של רבינו בשבת הקרובה בקו 'דברי חמד' 077-6077-079

לקבלת העלון, פסקי הלכה, ועדכונים ממור שליט"א, ניתן להרשם במייל a0527642209@gmail.com
ובפלאפון הנ"ל, או בכתובת מייל 3126877@gmail.com ובפלאפון 0533126877